

далече. Разбра ли?

- Разбрах.

Двамата излизат. Отвън се чуват ловджийски рогове и лай на хъртове. Близат Тамара, Елена и Мария.

- Колко рано се мръква тук.

- Къде, Мария?

- Тук, в Търнов, на кулите. В нашите земи край Карвуна сега е видело като ден.

- Ех, за добро те е проводил баща ти. Бие с Белота сте му еднички. Него господ не благослови с челяд. Дано ти продължиш славния род на княз Алцеко.

- Гледам Иванко често взе да се навърт^а у вас.

- Не...

- Не го ли харесваш? Тукашните моми не могат да го поделят.

- Той за друго иде у нас. И днес беше...Знае, че бацьо е на лов и дошъл...Мене ме е срам...

- Княгиньо, ако само слухове са стигнали до ушите ти, тежък грях слагаш на сърцето си.

- Бярвам бог да накаже грешните и нечестивите, майко на Асеновци. Но грехът не е мой.

- Глотата се връща.

- Ще отида да ги посрещна.

Мария излиза.

- Дали не го каза от ревност?

- Майко, на Мария и е все едно кому ще я дадат. Горкото момиче, то разбира че всички ^{я искат} ~~търсят~~ ръката и повече заради земите на баща и, отколтото за нея.

- ^{Не и е все едно} ~~Тя~~ се лъжеш, Елено. Биж лицето и когато минава край